USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **R. Z.**, zastoupeného opatrovníkem Mgr. Ing. Štěpánem Dražkou, advokátem, se sídlem Veselá 169/24, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2022, č. j. OAM-1011/ZA-ZA10-LE26-2021, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2022, č. j. 41 Az 8/2022-37,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Odměna ustanoveného opatrovníka žalobce, Mgr. Ing. Štěpána Dražky, advokáta, **se určuje** částkou 6800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státním příslušníkem Alžírska. Žalovaný zamítl jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako zjevně nedůvodnou, neboť Alžírsko je tzv. bezpečnou zemí původu podle § 2 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, a žalobce v řízení neprokázal opak.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Krajský soud rozsudkem uvedeným v záhlaví napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle krajského soudu informace o zemi původu žalobce dostatečně nedokládají obecnou dostupnost ochrany před pronásledováním nebo špatným zacházením.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku kasační stížnost, v níž namítl, že krajský soud vyšel z právních závěrů vyjádřených v jiném rozhodnutí, které však ještě nemohly být závazné. Krajský soud totiž usnesením ze dne 20. 6. 2022, č. j. 41 Az 14/2022-30, požádal Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o předběžných otázkách. Jednou z předběžných otázek je, zda lze zemi původu považovat za bezpečnou s územními výjimkami. Tato otázka je tedy nadále otevřená. Tím, že soud o věci rozhodl, zatížil podle stěžovatele řízení vadou. Stěžovatel odkázal na to, že z důvodu vedení řízení o stejné předběžné otázce přerušil řízení i Nejvyšší správní soud (např. ve věcech sp. zn. 5 Azs 324/2021, 5 Azs 110/2021 nebo 1 Azs 151/2022).

[4] V průběhu řízení o kasační stížnosti vyšlo najevo, že pobyt žalobce není znám. Nejvyšší správní soud mu proto ustanovil opatrovníka. Žalobcův opatrovník ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že předložená předběžná otázka nemůže mít vliv na závěr o nedostatečnosti podkladů, které stěžovatel použil pro své rozhodnutí. Také se ztotožnil s argumentací krajského soudu, podle níž nelze Alžírsko považovat za bezpečnou zemi původu, resp. se závěrem, že podklady, které stěžovatel použil pro své rozhodnutí, neumožňují takový závěr přijmout.

[5] Jelikož jde o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], musel se soud nejprve zabývat otázkou, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu § 104a s. ř. s. Kasační soud v rozsudku ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 21/2006-59, č. 1143/2007 Sb. NSS, vymezil, že kasační stížnost podaná žalovaným správním orgánem je přijatelná, jestliže dojde k zásadnímu pochybení krajského soudu při výkladu hmotného či procesního práva, případně pokud krajský soud nerespektuje ustálenou judikaturu.

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel v zásadě krajskému soudu vytýká, že o věci rozhodl, ač jeho právní názor ještě není definitivní z důvodu probíhajícího řízení o předběžné otázce v jiné věci.

[8] Soudní řád správní rozlišuje situace, v nichž má soud *povinnost* řízení přerušit (v souladu s § 48 odst. 1 jde o případy předložení návrhu Ústavnímu soudu nebo položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie, další případy stanoví § 48 odst. 2), od *možnosti* přerušení řízení podle § 48 odst. 3 s. ř. s. Podle písm. d) tohoto ustanovení soud může přerušit řízení, pokud *zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá*.

[9] Otázkou fakultativního přerušení řízení se již Nejvyšší správní soud zabýval (srov. zejména rozsudky ze dne 30. 8. 2017, č. j. 1 As 187/2017-33, nebo ze dne 13. 4. 2021, č. j. 6 As 39/2019-55). Kasační soud zde potvrdil, že rozhodnutí o přerušení řízení podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. je vyhrazeno úvaze předsedy senátu. V tom, že krajský soud řízení nepřerušil, nelze spatřovat vadu řízení. Tyto závěry jsou přenositelné i na nyní posuzovanou věc. Nejvyšší správní soud nadto dodává, že krajský soud zrušil napadené rozhodnutí proto, že zprávy o situaci v Alžírsku neposkytovaly dostatečný podklad pro stěžovatelovo rozhodnutí. Tento závěr se přímo neodvíjí od položené předběžné otázky, která se týkala možnosti teritoriálních výjimek při vymezení bezpečných zemí

původu. S věcným posouzením krajského soudu navíc stěžovatel v kasační stížnosti nijak nepolemizuje.

[10] Pokud jde o odkazy stěžovatele na řízení, která Nejvyšší správní soud přerušil z důvodu probíhajícího řízení o stejné předběžné otázce, soud opakuje, že tento postup je plně v dispozici předsedy senátu. Řízení ve věcech sp. zn. 5 Azs 324/2021 a sp. zn. 5 Azs 110/2021 se navíc týkala státního příslušníka Gruzie a v řízení ve věci sp. zn. 1 Azs 151/2022 šlo o státního příslušníka Moldávie, což jsou země uvedené na seznamu bezpečných zemí původu, ovšem s teritoriální výjimkou. Spojitost těchto věcí s položenou předběžnou otázkou je zde tedy zjevná.

[11] Ustálená judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovu kasační námitku. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel ve věci neměl úspěch a žalobce nedoložil, že by mu v řízení o kasační stížnosti vznikly náklady řízení.

[13] Žalobci byl vzhledem k jeho neznámému pobytu ustanoven opatrovníkem advokát Mgr. Ing. Štěpán Dražka. Nejvyšší správní soud mu přiznal odměnu za dva úkony právní služby, a to za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení (realizovanou v tomto případě nahlédnutím do spisu dne 4. 11. 2022) a za vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif] ve výši 2 x 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. téže vyhlášky], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky), celkem tedy 6800 Kč. Ustanovený opatrovník není plátcem daně z přidané hodnoty. Částka ve výši 6800 Kč mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu